

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:

Egész évre . . . 8 kor. Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 kor. **Egyes szám 20 fillér.**
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MACZKY EMIL.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

DLUHOPOLSZKY BERTALAN

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

Kapuzárás.

Becsukták Thália templomát. Elementek színészeink. Igazi Thália papjai, akik nem hiúságból, vagy könnyelműségből áldoznak Tháliának, hanem hivatás-szeretetről. Nincs köztük egy is, aki meg ne állaná helyét, sőt többet mondunk a legtöbben művészi nivóra emelkednek. Ugy látszik Szilágyi Dezső nem csak névleg direktor, hanem tud is dirigálni. Oly fegyelem van köztük, hogy szinte bámulatos. Előadásaiak összevágók, a szerepeiket mindnyájan tudják. Nem hallottuk itt a sugót előbb, mint a színészt.

Csak az az egy kár, hogy nincs zenekara. Operetteket zongora kísérettel előadni nagyon primitív egy dolog. Pláne jó zongorát senki sem kölesönöz. Enyhíti a rozoga zongorát, az a körülmény, hogy a karmester művészileg játszik; Bándy Rózsának és Balla Mariskának kedves, lágy hangjuk van, a mi a közönséggel elfeledtetni a rozoga zongorát s mohón élvezik e kedves hangokat.

Az említettekén kívül még a

jók közül nagyon nehéz a kiválasztás, mert mindannyia megérdemli a dicséretet. A főbb szereplők közül kiemelkednek mégis: Lendvay Mariska, Homokay Gabriella; férfiak közül: Eöry Béla, Havas Jenő, Radó Sándor és a direktor: Szilágyi Dezső.

Dacára ennek, hogy Szilágyi Dezső társulata jól szervezett elemekből áll, hogy egy sines akiről azt lehetne mondani: hogy gyöngye a többivel szembe, sőt mindenik a legjobban betölti hivatását úgy a kis, mint a nagy szerepben — mondom: dacára ennek mégis egy pár telt-házat kivéve csak egy, csilingelt a közönség. És! csodálatos, oly darabok láttak telt házat, a mely nem érdemelte meg, amely művészi becsesét épen nem lirt.

Ez nagyon furesa világot vet közönségünk izlésére.

Igaz, hogy a mi közönségünk sűrűn jár Pestre s ott élvezheti a színművészetet, de ez nem zárja ki azt, hogy vidéki jól szervezett társulat előadásaiiban is ne gyönyörködhessek.

Szilágyi Dezsőt azonban viaszthatja az a keserű tapasztalat,

lat, hogy más szintársulat még ennyi közönséget sem látott Hevesen.

S ha még egyszer szerencsérk lesz hozzá remélheti, hogy a közönség, mely most megismerte, nagyobb pártolásban fogja részesíteni.

Adja Isten, hogy Füreden jól megérdemelt pártolásban részesüljön!

Melegen ajánljuk a Fürediek pártfogásába!

Most azt mondjuk Isten vele! Jövőre pedig mondhassuk: Isten hozta!

S z i n h á z.

Gorkij darabja Hevesen.

Nem kisebb feladatot tűzött ki magának Szilágyi Dezső ambiciózus és tehetséges társulata, mint Gorkij Maxim, „Éjjeli menedékhely” című darabjának betanulását. hogy a hevesi intelligenciának, a nagy zseni alkotását — még a népszínházi előadás előtt — tőle telhetőleg — sikerrel bemutassa.

A színészek bár ki is tettek magukért, és vidéki társulattól alig várható összjátékot produkáltak... mégis a kívánt jól megérdemelt hatás elmaradt.

Érdekes jelenség ez mindenesetre mely-

jó fiu, csak hogy hát persze angolul megeg...

Réthy bácsi pedig másnap összebeszélt Koresekkel, ki este felé feketére mázolta be arcát, bodorra sütötte a haját és pirosra festette az ajkát. Így preparálva ketten kocsiá ülték és kihajtottak Rákosra. Nagy traktamentum várta ott az exotikus művészt, kit az egész háznép tágra nyílt szemekkel bámult. A főszóló gáló cselédek ijedt képpel szaladtak ki a konyhára csodákat beszélni. Koresek pedig egyre beszélt angolul, azaz összehadart valami szótág zagyvalékot, de úgy ropogtatta azokat, hogy szakasztott mása volt az Ire Aldridge beszédének. Néha mikor egy-egy pohár bort fölhajtott, értikülant hangokat hallatott utána, épp úgy, mint a szerencsen művész Otellóban, mikor Jágóval, veszekszik. A jelen pillanatban belépett valaki aki kételyeket táplált a személy azonosság felől.

— Nekem mondá Rétyhez fordulva — sokkal magasabbnak tetszett e jeles művész ur a színpadon.

— Magas talpu csizmákat hord a kókler

— A szeme is nagyobbobnak látszott.

— Tágítja a huncut.

A tisztelendő ur teljesen meg volt nyugtatva.

— Milyen kár, — mondá, — hogy a hugom nincs itt, Nagyon jól tud angolul Milyen szépen eldiskurálnának.

HEVES ÉS VIDÉKE TÁRSADALMI

D A L O K.

Hajtott a szívem, üzött a vágyam
S valami búsan, valami lágyan
Csak azt susogta, fülembe halkán:
„Hazug a szívem, . . . Hazug az ajkam!”

Hazug a szívem! Hazug az ajkam
— Ezt mondta nékem, kacagva rajtam!
És hogy a lomb közt, eltűnt a ruhája,
Zogogtam mégis, zokogtam utána!

II.

Azt moudta, hogy szeret, szeret . . . de,
Szerelmes nem lesz én belém soha!
Ezt mondta nékem, hamisan nevetve,
Ez volt a szívem, halvány alkonya!

Máskor talán örültem volna,
Ha valaki mondja, hogy szeret
— De most erre a szóra, erre a szóra
Valami tépte lelkemet! . . .

III.

Néztem sokáig esendesen, szemét,
Azokat, az édes lány szemeket,
Amikből felém, felénk szendeség
Sugárzott s jóság, szeretet.

Tünődtem hosszasan fölötte,
Hogy lehetnek mégis oly kegyetlenek?
Hiszen a szívemet azok törték össze,
Azok a jóságos, szende szemek.

IV.

Mikor bucsuztattuk a napot
— Bánatos felhő volt a — ruhája,
— „Mind csak bolondság” szólt s kacagott
Elmondta többször utána,
Többször utána!

Ráveté utolsó sejtelmes fényét
A halvány tűz az alma fákra
S aztán az alkonyi, szürke setétség
Jött lapon, a föld esőkjára vágyva,
— Csőkjára vágyva.

S a merre mentem, a fák s a virágok
Szemembe gunnyal, kacagva mondták,
Szerelem, élet és minden a földön,
Érző szív, köny, dal — csupa bolondság,
Csupa bolondság!

KARAFIÁTH JENŐ.

Réthy bácsi.

Akkoriban Réthy bácsi, a színházi esinyek híres mestere, gyakori vendége volt Rákoson egy derék gentry-családnak, hol gyakran emlegették, hogy mennyire szeretnék a híres szerencsen művészt látni, de a nagy munkaidőben nem mehetnek be a teátrumba.

— Majd kihozom ide, — mondá Réthy.

— Hát kijönne?

— Meghiszem azt. Mihelyt komádiás valaki, egy pohár jó borral a lomnici esues tetejére is fel lehet csalni. Holnap este itt lesz ezen a szent helyen. Nagyon

H I R E K.

ért azonban egyedül a publikum okolható. Mászt vártak.

Csalódtak.
Gorkij, hatalmas alkotásában az orosz élet sötéttségét, de vele együtt a világ minden részében élő forduló emberi gyöngeségek, az ironia, satíra, kiméletlen fegyverével ostromozza, alakjaival, hatalmas mély értelmű szentenciákat mond, akiknek ez a szerepük, feladatuk, s nem „mozgó bábok“ a meseszöveg szolgálatában.

Tanítás, javítás a célja a darabnak, melynek minden egyes szereplője egy típust képvisel, s beszélgetéseik a javításra szoruló társadalmi élet orvoslására váró bajai — ily sötét színben rajzolt viszonyok közt a szocialisztikus eszmék létjogosultságát bizonyítják.

Az, a keresetlen szavakkal megrajzolt undorító genre kép — sötét felhőkkel véstelenen tornyosul a művelt Európa, egén.

És épen ebben, a kontrasztban rejlik a darab hatása, ereje. A beszélgetések, — mélyebb gondolkodásra adtak alkalmat — s mert céljuk: eszmék boncolása, megvitatása volt, azokat, kik ezt keresték bennük, gyönyörködtették, de azok akik valami naiv mese fonalát keresték bennük, — unatkoztak, ... mert várakozásukban csalódtak.

Hogy kik, mennyien voltak arra elég jellemző felemlíteni, hogy az előadás végén, a publikum majdnem egyhangulag kérdezte, ... hogy: vége?

Tehát, még a IV. felvonás után is vártak, vártak valami naiv mesét, valami naiv történetet s nem vették észre, hogy a „Jelenetek a mélységből“ modern, hangja nekik szokatlan magas volt.

Történt pedig ez az Ur 1903. esztendőjében augusztus 10-én Hevesen.

(K. J.)

— **Személyi hír.** Szeretett alispánunk: Majzik Viktor, szabadsága alkalmából városunkban üdül.

— **Uj lap.** Jászapáti Tóth Andor szerkesztése alatt egy humorisztikus lap jelent meg Falu Szája ezimén. Akik a jászapáti viszonyokkal ismerősek azokat érdekelni fogja s talán gyönyörködtetni is. Előfizetés egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyed évre 2 korona.

— **Megadta neki.** Heves megye egyik járásbírójánál történt a következő mulatságos eset. Egy fiatal házaspár együtt lakott a férfi anyjával, tehát az anyósával. Az anyós a menyét becsületében megsértette. Ez tehát otthagya az urát és a Jársbíróhoz ment megsértet becsülete orvoslást keresni. Megjelentek. A férfi ennek anyja; a megsértett asszony és ennek anyja. A járásbíró nem akarta perre vinni a dolgot azért békéltette őket. A férfi és anyja valamint az asszony is hajlandók lettek volna a békülésre, de az asszony anyja sehogy sem akart békülni, mondván: hogy ő a leánya becsületét nem hagyja. A békítés nem sikerült. A járásbíró egyet gondolt elhalasztotta a tárgyalást, azon jó hiszemben, hogy majd ez idő alatt kibékülnek. De nagyon csalódott a járásbíró ur kiérnek a járásbíró szobájából: — ugy fel képlette a férfi a feleségét és ennek anyját, hogy az a pofon testvérek közt is megért 20 koronát.

— **Világosítja ki.** Ugyan csak a járásbírósnál történt, hogy egy ösztöppörödött ember állít be a járásbíróhoz. A járásbírónak nem éppen valami jó kedve volt: pirongatni kezd az öreg, hogy mért nem megy inkább dolgozni vagy mért nem ül inkább otthon.

— Hát igaz kérem alásan hogy így van, de hát nem is gyűttem volna én ide, ha a

fejemet be ütök vagy más ily sor esik rajtam, de hát azt, mondta a szomszéd hogy, loptam — hát világosítja ki

— **Példás kedvezményt.** léptetett életbe hazánk egyik legszebb és legkedveltebb fürdője; Herkulesfürdő. Az igazgatóság mindazokat, kik szerény jövedelmel bírnak, augusztus 26-tól kezdve 50 százalék árkedvezményben részesíti ugy a lakás mint a páratlan gyógyhatású kéndus és kősós meleg fürdők áráinál. Ismeretes, hogy e világhírű fürdők esalhatatlan sikerrel használtnak ischiás, idült esz, kősvény, bőr és esontbetegségek, aranyér, altesti bántalmak, vesebajok, vórszegénység stb. ellen. Díeseretes eselekedet az igazgatóság részéről, hogy az említett kedvezmény által módot nyújt az intelligens középosztálynak is, hogy Herkulesfürdő gyógyító és üdítő hatásában részesülhessen.

— **A benzin adómentessége.** A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara figyelmezteti az érdekelteket, hogy a benzin adómentessége ügyében legújabbán kiadott 57991 sz utasítás szerint esakis az ipari célokra kért adómentes benzin ügye tartozik a Kamarához, tehát esakis az ipari (de nem a mezőgazdasági) természeti kérények nyújtandók be a Kamaránál.

— **A st. luizi világkiállítás.** A miskolci Kereskedelmi és Ipar kamara figyelmezteti az érdekelteket, hogy Czidler Tamás W r az 1904 évben (t. Louisban) F. Amerika) tartandó világkiállítás európai kormánybiztosa jelenleg Budapesten a Hungária szállóban tartózkodik, a hová az érdeklődők felvilágosításáért fordulhatnak

— **Tölgytalpfak szállítása.** A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a m. kir. államvasutak miskolci üzletvezetősége az 1904 évre szükséges tölgytalpfak szállítására pályázatot hirdet. Ajánlatok f. évi augusztus hó 29-én déli 12 óráig a máv, miskolci üzletvezetőségénél nyújtandók be.

— **Sörárpavasár,** A miskolci Kereske-

— Öröm volna hallgatni, — mondá Réthy infámis flegmával.

És folyt a mulatság éjjelig és azután. A tájmi Ire Aldridge egyik angol tósztot a másik után mondotta a tisztelendő ur egyikre sem maradt adós és egyre hangzott:

— Uram, uram, Ire aldrige uram szállok az urhoz...

Mire Korcsok soha sem mulasztotta el feszesen hajlongva körülbelül a következőket mondani:

— Hajdujudu majdirhauzenpi kmees... Mikor hajnal felé a férfiak magukra maradtak, Réthy bácsi egyszerre csak oda fordult Korcsokhoz.

— No most upre more, énekeld el a nó tádat.

Es Korcsok egy részeg pásztor embert imitálva, rázendítette:

Hallja-e kend, Sára
Van-e káposztája?
Vagyon bizon, Bogár Imre,
A kelmed számára.

Nagy mester volt a maga idejében a vidéki színésznél Gergely Antal. Egyik leg sikerültebb tréfáját a következőképp beszéli el:

Valamelyik nagyobb alföldi városban a direktor, a kinek ő velt a komikusa, a mostoha időjárás következtében a színház-bérrel, mit esténként kellett volna fizetnie hosszabb ideig adós maradt. A színház maradt. A színház magántulajdon volt, ár-vákra maradt, s egy derék öreg fiskális volt a gondnok, ki jó ideig türelmesen várt a hátraléokra. A direktor, ha látta, nagyon feszélyezve érezte magát és lehetőleg kikerülte. Egyszer a színházi irodából az ablakon át arrafelé látják tartani. Az irodában csak a direktor és Gergely volt.

— Jézus Mária! — mondá a direktor — ez most ide jön.

— Csak bujj ide a pénztárba, majd én eligazítom a dolgot.

A direktor szót fogadott. Néhány pere

mulva kopogást hall buvóhelyéről. — Tessék, mondá Gergely.

— Az ajtó megnyílik. — Jó napot. Nines itt a direktor ur.

A direktor tisztán kivette az öreg ügyvéd hangját.

— Biz az nines, — hallatszott Gergely hangja.

— Ejnye, de kár.

— A miatt a hátralék miatt tetszik keresni? tudakolá Gergely.

— Dehogy, van eszembe. Hanem holnap ebédre akartam volna invitálni. Az anyósom nevenapját tartjuk. Nagyon örülnék, ha megjelennék a kedves nejevel együtt.

— Majd átadom én az invitálást, biztatá Gergely.

— Dehogy.

Azzal ismét nyikorog az ajtó és a távozó lépések nesze tudatja, hogy az ügyvéd elment. Pedig dehogy ment el, ott sem volt. Gergely imitálta a hangját és pedig oly sikerrel, hogy mikor a direktor a pénztárból előbuvott, hálás tekintetel vetett a távozó felé s így szólt:

— Ha én ezt tudtam volna! Milyen derék ember, noha fiskális. Ejnye, ejnye, egész megszégyenített. Ilyen ember elől bujkálni. Hát elmenjek ugy-e?

Természetes, — mondá Gergely, — a vén kötni való engem is meghívhatott volna.

— No no, barátom a direktor az első személy.

Gergely igen tiszteletlenül vonogatta a vállát. A direktor másnap délben gálába csapta magát, felesége magára aggatott minden kéznél levő igazi és hamis ékszer s így teljes parádéval indultak a vendégségre.

Az ügyvéd és családja éppen ebédnél ült, mikor a direktorpár betoppant.

Ugy látszik, elköstünk az ebédetől.

— Dehogy, mondá a fiskális, — ép a levesnél tartunk.

— Nem tudtuk, hogy hány órakor van

az ebéd. No de azért majd csak kapunk valamit.

A derék fiskális egy kissé nagyott nézett ugyan, de azért egy-kettőre ott volt a teríték, s a direktorék abban a becsületos hitben, hogy hivatalos vendégek, végig ettek a jóízű magyar ebéd minden fogását. Ugy a fekete kávé táján a direktor mégis szükségesnek látta a következő kérdést felvetni:

— Hát a kedves anyósa hol van?

— Az anyósom? Jaj, direktor uram, az még a nagy kolera előtt halt meg.

Az isten nyugosztalja.

A direktor egy kissé ümgetett, de nem merte tovább forszirozni a kérdést. Lehet, hogy rosszul hallotta onnan a pénztárból.

Másnap este a fiskális ur a színházban volt s a mint előadás után a sötét páholyfolyosón végig megy, egyszerre csak hangokat hall a háta mögött:

— Én se megyek többet ahhoz a fiskális-hoz ebédre, olyan ájnslagos a bora, hogy a gyomromat most is ecetágnak képzelem.

A személyt nem látta, de tisztán kivette a direktor vékony fisztulás hangját. Egy ideig mérgesen járt föl és alá a színházi iroda előtt, aztán betoppant s rári-valt a direktorra kemény recsegéssel:

— Hallja az ur! Én nem bánom, ha minden nap beállit hozzám hivatlanul ebédelni, de a boromat ne ósárolja, mert az a saját természetem.

A direktor meglehetos hülyén nézett maga elé.

— Én piszkoltam a borát? Én.

Persze, hogy az ur, ott a páholy-folyosóban.

— Jaj, lelkem, az nem ér semmit. Tudom már, honnan fuj a szél. Az a gazember Gergely imitált bennünket össze. No várj, te gőzenguz, keressük föl, puhitsuk el az oldalbordáját.

Fölkerekedtek és csakugyan megtalálták egy kurtakoresmában. Aztán szépen együtt iddógtak hajnalig.

delmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy az idei országos sörárpavásár Miskolcon augusztus hó 25-án fog megtartatni.

Tüzifa és köszénzállítás: A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a cs. és kir. Kassai 6. hadtest hadbiztonsága az egri, gyöngyösi, és miskolci csapatok részére f. évi október hó 1-től 1904 évi október 1-ig szükséges széna, szalma, tűzifa és köszénzállítására pályázatot hirdet. A versenytárgyalások Kassán a cs. és kir. élelmezési raktárnál és pedig Eger- Gyöngyösre nézve augusztus hó 14-én Miskolcra nézve aug 17-én d. e. 9 órakor fog megtartatni.

Meghívó A hevesi önkéntes tüzoltó egyesület boldogult elnöke esetneki Remenyik József ur arképének 1903 aug. 23-án d. e. 11 órakor a tüzoltó szertárnál leendő leleplezése alkalmából ünnepi közgyűlést tart, melyre Heves város közönségét: tisztelettel meghívja a Hevesi önkéntes tüzoltó egyesület.

Hymen. Morvai Samu eljegyezte Epstein Erzsikét Hevesvezek ényről.

Akasztofa humor. Falopásért vonja kérdőre a szolgabíró a magyart. — Beismeri a tettét: kéri a deliquensdt. Beismerem, ha muszáj.

— Na hát — fizet 5 korona büntetést.

— Igenis kérem.

— Kifizeti mingyárt?

— Megkövetem, előbb majd hordok az erdőből fát ha eladom annak az árából lefizetem.

Divat. A Chic Parisien 61-ik száma jelent meg. Ezen művészies kivitelű szám a legelragadóbb Sétány ruhákat hozza melyek részint a közelgő őszi divatot juttatják érvényre. A szeptemberi számról annyit előre mondhatunk, hogy ez az első újdonságot fogja hozni az őszi utcazi látogató és estélyi ruhákból.

Ferenc József keserűviz. Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a Ferenc József keserűviz valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmúlja. Kérjünk határozottan Ferenc József keserűvizet.

Vörösmarty-Album. Kulturmissziót teljesít a „Pesti Napló“ mikor minden esztendőben, diszes, ingyenes ajándékokban közelebb hozza, a nagy közönség szívéhez a nagy örökbeesü irodalmi és művészi alkotásokat és azzal, hogy megösmerteti, egyuttal meg is szeretteti a művészetet. Év-év után gyönyörű művészi ajándékokkal, ritka díszművekkel lepi meg karácsonyra olvasóit a „Pesti Napló“ ez a szó legnemesebb értelmében független szabadelvű és szókimondó lap és most Vörösmarty-nak a Szózat és a Vén cigány öserejü költőjének életrajzával egyben legkiválóbb alkotásait (Szózat, Szép Ilonka, Csongor és Tünde és számos más) foglalja diszes albuma és adja karácsonyra ajándékol. A Vörösmarty-Album a Zichy Mihály-Album alakjában és nagyságában készül és e tartalmmas diszkönyvet 20 nagy többszínben nyomott mumelléklet, továbbá 40—50 szövegkép fogja díszíteni. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándékol megkapja a „Pesti Napló“ minden állandó előfizetője és díjtalanul megkapja mindama új előfizetője, aki egész éven át fél- vagy negyed-évenként vagy havonként, de megszakítás nélkül fizet elő a „Pesti Napló“-ra.

Mezőgazdaság.

A cséplések Hevesen és vidékén nagy részben befejeztettek, az eredmény általában kitünő.

A buza magyar holdanként a homok területeken 8—9 fekete földön 9—10 m. mázsát adott.

Árpa és Zab, 7—8 m. mázsa, a a bükköny szinte igen jól fizetett a lóhere és len kitünő. Tavaszi vetemények: és pedig tengeri, répa burgonya állás rendkívüli.

A dohány a kedvező esős időjárás következtében oly szépen fejlődött, hogy a termés a lehető legjobb eredményt látszik biztosítani.

Takarmányban szintén kellő bőőség mutatkozik, ámbár a legközelebbi szárazság a sarju szénát sok helyen leszorította.

A kerti vetemények igen szépek. A szőlő igen bő termést ígér. Gyümölcs azonban kevés és igen hibás.

Óriási jégvihar volt esütörtökön éjjel. Heves határának egy részét a szomszédos Zaránk, Zsadány és Tarna-Méra községek jelentékeny részét esütörtökön éjjel 10—11 óra között e vidéken teljesen szokatlan óriási jégvihar lepte meg. A jég eddig még soha nem látott nagy szemekben, tyuftojás nagyságban hullott alá és a dohányt, szőlőt, tengerit, dinnyét s még a függő termést teljesen tönkre tette. Ezek közül csak a dohány volt biztosítva.

Szerkesztői üzenetek.

M. K. Kiskersskény. Öszinte szívvel osztunk bánatában, midőn hozzánk fordul tanácsért, hogy mitévő legyen — az ország minden részéből Önhöz folyvást érkező verses kártyák, távriatok monoton hangu járványa ellen, melyeknek tartalma

mindig egy és ugyan rajtuk. Az igazat meg teljesen modern izü ha fordulatokban mégis oly melyben az ellentétek oly kidömbörodnak — megnyomi tetszésünket, — mégis a sok, és nem kérnénk hasonló nácsesal avagy határozott szériulene nem szolgálhatunk, mert ne el, hogy az országos tréfának a küldésének indító oka: a közszerejben állás — a mi Önre nézve igen hízegő bizonyítvány. Egyszerű részvétünket küldjük tehát s hogy enyhítsük bánatát leközzöljük a modern mesét olvasóink részére. Ha már önnek végzete, hogy szenvedjen enyhítse fájdalmát az a boldogító tudat — hogy mások is fognak szenvedni önnel, együtt! Ime a vers:

Modern románc.

Baroness vót az édes anyja, az apja,
Az pék vót;
Táncolta jobbra, táncolta balra
A Kék Vót.

Miközben lejtette, lélek megszakadva
A Kék Vót,
Eszébe jutott; hogy az apja, az apja,
Csak pék vót!

S hirtelen elesuzott mint lejtőép jobbra
A Kék Vót,
A mikor föleszmélt, a térde és orra
An kék vót!

Szerzőnek, (ki külömben nem más, mint herceg Caracalla, de ki ezen és más elkövetett bűneijért időtlen időkig inkognitóban óhatt maradni —) gratulálunk!

- HIRDETÉSEK -

felvetetnek

A KIADÓHIVATALBAN.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobii és gözcseplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szálmakaszalozók, továbbá járgány-cseplőgépek, lóhere-cseplők, tisztító-rosták, konkolyosók, kasszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“ legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répavágók, kukoricza-morzsológok, darálók, őrli-malmok, egyetemes acsól-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobii- és cséplőgép-gyára.

